

ВЗАЄМОВПЛИВИ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА ІТАЛІЙСЬКОЇ МОВ

Упровадження англійських слів в італійську мову було дуже повільним процесом, що почався ще в дев'ятнадцятому сторіччі, проте аналіз досліджень науковців, які займалися і продовжують працювати над питанням англійських запозичень в Італії, показує, що даний процес значно прискорився і набув значних масштабів за останні десятиріччя.

Актуальність даного дослідження зумовлена недостатнім дослідженням процесів запозичення слів та неповна визначеність багатьох ключових понять з англійської мови у склад італійської мови, що відбувається на сучасному етапі розвитку.

До факторів, що впливають на виникнення нових одиниць в різних сферах зазвичай відносять: науковий, технічний та соціальний прогрес, поширення інформаційних потоків і необхідність передати його з найменшими витратами часу і простору, тенденція до мовної економії, прагнення до аналітичності.

Наприклад, у різноманітних заголовках газет, банерів, плакатів, журналів, вони слугують заради економії місця. Структурними причинами успіху англійської мови в даному випадку є її синтаксична простота, яка фактично є основою сучасного технічного стилю, що складається з ефективних іменників і досить коротких слів, специфічність та однозначність.

Англіцизми набирають значного поширення в Італії, через свій проникливий вплив на кожну соціальну групу населення через засоби масової інформації, які дозволяють суспільству реалізувати три важливі функції: накопичення та порівняння інформації, обмін знаннями та оновлення політичного та культурного досвіду.

Соціальні мережі, телебачення, преса, як потужні інструменти, які зберігають соціальну, політичну і культурну історію, швидко її розповсюджують і сприяють певним лінгвістичним змінам серед суспільства.

Роль запозичень в різних мовах неоднакова і залежить від конкретно-історичних умов розвитку кожної мови. Той чи інший вплив однієї мови на іншу завжди пояснюється історичними причинами: війни, завоювання, мандри, торгівля тощо, що призвело до тісної взаємодії різних мов. Інтенсивність притоку нових запозичених слів, в різні періоди різноманітна.

Після Другої світової війни Сполучені Штати стали емблемою свободи та нового, захоплюючого способу життя, особливо для молоді та робітничого класу, приваблюючи сильні хвилі міграції та започаткувавши процес того, що англomовний термін відтворював атмосферу перемоги, добробуту, позитивності. Тож, однією з основних причин того, що сучасна італійська переповнена англійськими запозиченнями, є бажання заповнити прогалини в італійській мові іншомовними елементами [6].

Концепція одного з італійських науковців Flavio Tosi зазначає, що зв'язок між італійською та англійською мовами виник у 13-14 століттях, коли італійські купці, які торгували з англійцями, почали використовувати свою мову. У наступні роки терміни британського походження увійшли в італійську мову щодо мови політики, а потім, з промисловою революцією, нових продуктів, засобів транспорту, спорту, їжі та одягу [4].

До того ж, доведено, що завдяки впливового ефекту англійської мови на італійську, народилися так звані різновиди, діалекти італійської мови. Згідно з енциклопедією Treccani, термін «*itangliano*» був створений для позначення того типу італійської мови, на який сильно вплинула англійська, зокрема через велику присутність англіцизмів і характеризується серед іншого, наявністю елементів англійської граматики, таких як суфікси, префікси та інше [1]. Натомість, Santipolo в

одній зі своїх праць «Le varietà dell'inglese contemporaneo» дає схоже визначення, називаючи «italiese» різновидом, що народився в результаті змішування італійської та англійської лексичних, морфологічних і синтаксичних особливостей [2].

У 1980-х роках Glavco представив англізовану італійську мову, як специфічний різновид національної мови, що поширилася після закінчення Другої світової війни. Відтоді італійські лінгвісти та науковці обговорювали походження цього різновиду, з одного боку, зацікавлені в його реальному впливі на систему, з іншого боку, стурбовані майбутнім італійської мови [4].

Вплив англійської на італійську мову протягом десятків років фактично зовсім не зменшився, а навпаки, став сильнішим. Можливо, це є причиною того, що вчені припинили спроби захищати та виправдовувати використання англіцизмів, а замість цього почали шукати способи стримати це явище.

Однією з найбільш значущих дій у цьому напрямку є петиція, запущена 2015 року італійською журналісткою Annamaria Testa. В даній статті пояснюється важливість зберегти італійську культурну та історичну спадщину, втілену в мові, яка була витіснена надмірним використанням англіцизмів [3]. Петиція зібрала майже сімдесят тисяч підписів за дуже короткий час, що свідчить про зацікавленість і занепокоєність італійців цією темою. Як наслідок цих виняткових результатів, Accademia della Crusca створила групу Incipit, метою якої є моніторинг іноземних термінів і неологізмів до того та спостереження стабілізації використання. Це, безумовно, потужний сигнал загального бажання зберегти італійську мову від неминучої лінгвістичної інтернаціоналізації.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Andrea Viviani. Treccani: Enciclopedia dell'Italiano 2010. URL: https://www.treccani.it/enciclopedia/itangliano_%28Enciclopedia-dell%27Italiano%29/.

2. Santipolo M. Contatto linguistico e fenomeni di anglicizzazione lessicale: l'italiese e altri ibridi, Torino. 2004, p. 66-99. Carocci Editore.
3. Annamaria Testa. Dillo in italiano 2015. URL: <https://www.internazionale.it/opinione/annamaria-testa/2015/02/17/dillo-in-italiano>.
4. Martina Mastromarino. L'inglese in Italia: una minaccia per la lingua nazionale. URL: https://www.treccani.it/magazine/chiasmo/lettere_e_arti/Interazione/interazione_sgss_inglese_in_italia.html.
5. Maurizio Dardano. The Influence of English on Italian: in English in Contact with Other Languages, 1987, Akadémiai Kiadó, Budapest.
6. Gilda Rogato. Anglicismi nella stampa italiana. 2008. American Association of Teachers of Italian.